

naša komuna

GLASILO OBČINSKEGA ODBORA
SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA
LJUDSTVA VIČ-RUDNIK

LETO II. LJUBLJANA, NOVEMBER 1962 ST. 11

Republiki v pozdrav

Z iskreno radostjo, z zadovoljstvom in z jasno zavestjo, da je bila trnova pot obnove razdejanega domovine, elektrifikacije in industrializacije zaostale dežele, ki je terjala in še vedno terja, od nas vseh vsestranska odpovedovanja, pravilna in edina možna pot, narodov, ki ljubijo svobodo in pa neodvisnost, praznuje tudi letos, tokrat že praznujemo 19-letnico rojstva nove Jugoslavije.

Cas, ki smo ga prehodili, vse tja od skromnih začetkov, ko smo si z grenkobo v srcih, rezali svoj kos kruha, do danes, od časa, ko smo se ozirali za nezabrisnimi sledovi, ki jih je povzročilo grozodejstvo fašističnega jarma, vidimo in z nenehnim prisluhom občutimo, da je bila pot naših ljudi, vselej le naša, pot ljudi, ki jim ni bilo nikoli vseeno, kdo jim bo odločal o njihovi usodi in kdo jim bo odmerjal peščico radosti, tistega tihega in skromnega človekovega zadovoljstva, ki ga je moč občutiti le v srcu naših ljudi, le v srcih upravljalcev, le tam, od koder odseva delo naših rok, naših stremljenj in pa želja, za srečnejši jutrišnji dan.

Letošnji Dan republike, je v tem še posebej svečan. Praznujemo ga namreč prav v času, ko je svet stal pred svojim koncem, ko sta si grozodejstvi, ki sta si vselej, vse tja, ko so ljudje občutili moč orožja in uničevalnih sredstev, segli drug po drugem. Naš največji praznik doživljamo namreč v času, ko se je svet oddahnil od novih pošasti, od novih uničevalnih vojn, od svojega popolnega uničenja. Kaj težko je v teh skromno pisanih besedah zajeti vse, kar občutimo ob naši novi obletnici, ob prazniku nas vseh, vseh tistih, ki so in ki še ostanejo zvesti vsem tistim idealom, ki so prevevali in ki še prevevajo v srcu naših ljudi, v srcih skromnega naroda, v srcih 19 milijonov, nas vseh.

Ozrmo se nazaj. Devetnajst let je kratka doba v našem življenju, vendar je nadvse bogata z vsem tem, kar smo v tako kratkem času, ustvarili za sebe, za nas vse...

Prav to obdobje pa je nadvse značilno za vse naše družbeno dogajanje. Značilno še tembolj, ker je izpopolnjeno z bogatimi zakladi in izkušnjami, ki smo jih ustvarili skorajda čez noč, ko smo si v najtežjih človekovih trenutkih krojili svojo usodo sami in si iz nič ustvarili blagodat, na katere nismo ponosni le mi. Ponosni so tudi vsi tisti, ki onstran naših meja z odločnostjo zatrjujejo, da smo si Jugoslovani, tista skromna peščica delovnih rok, ustvarili deželo, ki ji ni primere v svetovni zgodovini. Ustvarili smo si tisto, kar ponekod še iščejo in se ne morejo odločiti, kakšno pot bi izbrali za svoj srečnejši jutrišnji dan, za vse tiste dni, ki jih ljudje nesluteno spremljamo z vso zavestjo in s skrbjo, da o svoji usodi odločajo le sami...

Da, resnično, devetnajst let je že tega. Devetnajst let, od trenutka, ko je v Jajcu na II. zasedanju AVNOJ-a padla dokončna odločitev. Odločili smo se za socialistično pot, za pot, ki je edina možna, za pot družbene ureditve in federativne Jugoslavije. Zbrali smo

se v času najhujšega sovražnikovega pritiska z vseh strani in enkrat za vselej zapisali odločen korak v našem življenju. Prav v tem času najhujših borb, neizprosnega mučenja, tiranij, uničevanja, požiganja, grozodejstev, uničevanja ljudi od Triglava do Djevdjelije, smo si izbrali pot, po kateri hodimo in bomo še hodili, pot, ki je bila edina in edinstvena v vsej človeški zgodovini.

Cas je hitro šel mimo nas. Toda korak z njim smo šli tudi mi vsi. Ustvarili smo si pogoje, prav tiste skromne načine izbire vsega tistega, kar smo pogrešali poprej in kar naj bi bilo vodilo v našem novem izvljenju.

Pot je bila jasno začrtana. Prav socialistična družbena ureditev, ki smo jo utemeljili in ji začrtali pot na zasedanju v Jajcu, je dala našemu človeku nesluteno razmah v njegovem osebnem udejstvovanju na vseh področjih družbene ureditve in graditve. Ustanavljanje delavskih svetov, njihovo utrjevanje in prenašanje pravic v gospodarjenju z osnovnimi sredstvi neposredno na delovnega človeka — upravljalca, je potrdilo vse to, kar smo želeli in kar si še želimo. Potrdilo je namreč, da delamo in ustvarjamo za sebe in za družbo, da gredo vsi napor delovnega človeka samo v njegovo korist. Prav z razširjanjem pravic delovnega človeka — proizvajalca, da sam neposredno odloča o tem, kar proizvede, da odloča o svojem višku, je postavilo našega proizvajalca v položaj, kakršnega še ni bilo nikdar v zgodovini.

Skrb, ki jo vlagamo za našega človeka, za našega upravljalca, je posledica humane zavesti naših ljudi. Prav za človeka, za edinega, za vse, ustvarjamo socializem, za človeka, gre vse kar vlagamo v svoje delo in za njegov dobrobit, za njegov lepši in srečnejši jutrišnji dan.

Republika slavi svoj praznik. Le s skromnimi besedami pa ni moč zajeti vsega, kar občutimo v tem trenutku. Občutimo pa zavest, da smo si z vsem delom, ki ga lahko pokažemo vsakomur, ustvarili pogoje za nadaljnjo krepitev družbenih odnosov in vseh sil, za ustvaritev vsega tistega, za kar smo si postavili in utemeljili ter potrdili svoje odločno mnenje pred devetnajstimi leti, ko smo začeli krojiti naš sistem, našo družbo in našega človeka.

V mirnem sožitju, ljubezni, medsebojni izmenjavi izkušenj in uspehov, ki so jih ustvarile naše roke, pa si tudi tokrat nazdravimo: „Srečno in z voljo do premagovanja novih ovir h končni zmagi, k srečnejšemu jutrišnjemu dnevu nas vseh...“

Ivan Virnik

NA LETNI KONFERENCI ZVEZE KOMUNISTOV

Komunisti naj postanejo zavestni nosilci pri izgrajevanju socialističnega sistema gospodarjenja in upravljanja

RAZPRAVE SE JE UDELEŽIL TUDI ČLAN IK CK ZKS STANE KAVČIČ

27. oktobra je bila v dvorani Fakultete za tekstilno tehnologijo v Ljubljani letna konferenca Zveze komunistov viške občine, ki sta ji prisostvovala tudi član Izvršnega komiteja Centralnega komiteja ZKS Stane Kavčič in predsednik OO SZDL inž. Mitja Rode.

Referat o nekaterih izkušnjah in bodočih nalogah ZK s posebnim ozirom na pospešeno rast Zveze komunistov in njeni nadaljnji poglobljeni vlogi v gospodarjenju v podjetjih, je podal sekretar Občinskega komiteja ZKS inž. Slavko Jakofčič.

Iz idejno-političnega poročila in poročila o gospodarjenju v naši občini povzemamo nekatere najvažnejše misli.

DECENTRALIZACIJA UPRAVLJANA — POGOJ ZA BOLJSE GOSPODARJENJE

V prvem obdobju po občinski konferenci je bila aktivnost Zveze komunistov usmerjena v izoblikovanje najustrežnejših kriterijev za delitev čistega dohodka in za delitev osebnih dohodkov. Z uvajanjem novih ekonomsko bolj upravičenih kriterijev delitve dohodka na sedanji stopnji razvoja našega socialističnega gospodarstva, se je

Zveza komunistov preko svojih članov borila za decentralizacijo upravljanja v obliki ekonomskih enot, kar je nujen pogoj boljšega gospodarjenja in upravljanja.

Pri uveljavljanju sprememb so se pojavljale najrazličnejše težnje po ohranjanju starega. Začele so se tudi kazati razne malomeščanske liberalistične, individualistične tendence, ko so posamezniki ali tudi določene skupine ljudi skušale zlorabljati svobodnejšo delitev sredstev v premalo razvitem sistemu samoupravljanja, hoteč zadovoljevati individualen interes po neupravičeno visokih osebnih dohodkih in raznih dragih materialnih ugodnostih.

Nadaljevanje na 2. strani.

OB DNEVU REPUBLIKE čestitajo vsem delovnim ljudem naše občine in jim želijo pri njihovem delu novih uspehov

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR
OBČINSKI KOMITE ZKS
OBČINSKI ODBOR SZDL
OBČINSKI SINDIKALNI SVET

OBČINSKI KOMITE LMS
ZVEZA ZB NOV
OBČINSKI ODBOR RK
DELAVSKA UNIVERZA

Komunisti naj postanejo zavestni nosilci pri izgrajevanju socialističnega sistema gospodarjenja in upravljanja

Nadaljevanje s 1. strani.

sti, pozabljajo istočasno na potrebo za nadaljnjo krepitev in razvoj ekonomske osnove naše družbe. Takih pojavov je bilo tudi v naši občini precej.

S potrebo po nadaljnjem razvoju samoupravljanja k čimvečji socialistični demokraciji tudi Zveza komunistov ne bi mogla preko osnovnih organizacij ZK, občinskega komiteja in drugih organizacijskih oblik delovati skladno s takim razvojem, če ne bi opuščala direktivnega in operativnega poseganja v delovanje samoupravnih organov, družbeno-političnih organizacij in ne uveljavljala svojih stališč in sklepov z delovanjem članov Zveze komunistov samih.

VEČ ŽIVLJENJA V DELO OSNOVNIH ORGANIZACIJ

V delovanju osnovnih organizacij ZK se je med drugim pokazalo, da sekretariati osnovnih organizacij ZK običajno le pripravijo dnevni red sestan-

to reševali na strokovnih kolegijih ali pa kar individualno.

Zaprto nekaterih osnovnih organizacij ZK, ki so se izživljale le v organizacijskih in mogoče še študijskih sestankih je demobilizacijsko vplivala na aktivnost Zveze komunistov v organih upravljanja, v sindikatih oziroma v družbeno-političnih organizacijah na terenu.

SKRB ZA PREUDARNEJSE GOSPODARJENJE

Gospodarski uspehi komune v zadnjih letih so plod ne samo aktivnega in požrtvovalnega dela komunistov kot proizvajalcev, temveč tudi njihovega političnega dela.

Podatki nam kažejo, da je bilo konec septembra ustvarjeno 74,3% od plana za leto 1962, narodni dohodek pa s 74%. Rezultati so ugodni in kažejo, da bo plan v celoti dosežen oziroma presežen.

Delegati med delom konference

ka, namesto da bi se podrobneje dogovorili, katera vprašanja mora osnovna organizacija ZK obravnavati in da celotni sekretariat, ne samo sekretar, odgovarja za dejavnost osnovne organizacije ZK ter za izvajanje sklepov, sprejetih na osnovni organizaciji ZK.

Bolj pri terenskih in vaških osnovnih organizacijah ZK se je pokazalo, da so sklepi osnovnih organizacij ZK večkrat le deklarativni, da se zato stvari po več mesecev ne premaknejo naprej in da se ne zaostruje odgovornost posameznih članov Zveze komunistov.

Pri orientaciji na samostojno delovanje osnovnih organizacij ZK se je pokazalo, da so osnovne organizacije v večjih kolektivih in z bolj številnim ter kvalitetno boljšim sestavom članstva našle polno vsebino dela, medtem ko v nekaterih manjših osnovnih organizacijah ZK se niso uspešno spoprijeli z družbeno-politično problematiko sredine, v kateri delujejo.

Očitno je tudi, da se v takih osnovnih organizacijah ZK, kjer so bili sorazmerno visoki osebni dohodki in, ki so po svojem sestavu šibke, ni v zadostni meri gojila kritika in borba mnenj. Problem je bil v večini primerov v tem, da komunisti — vodilni uslužbenci v upravah podjetij niso prihajali na dan s kritiko svojega dela, niso seznanjali osnovne organizacije ZK o svojih problemih, ampak so večkrat

Uspešnost gospodarjenja, merjeno z dohodkom gospodarskih organizacij na zaposlenega, v celoti sicer narašča, vendar pri posameznih organizacijah v letu 1961 ni dosegla ravni iz leta 1960. To je sicer lahko posledica spremembe sortimenta, vendar na splošno — v interesu celote in delovnih kolektivov — ne moremo dopuščati zniževanja uspešnosti gospodarjenja, ker to vpliva na trenutno stanje in bodoči razvoj.

Osebni dohodki se v povprečju gibljejo na primerni višini. Povprečje za industrijo v prvem polletju pa znaša 26,805 din, medtem ko je bilo povprečje za isto obdobje v letu 1960 18.410 din in v letu 1961 23.410 din.

Kljub hitrejši rasti osebnih dohodkov na zaposlenega in produktivnosti smo v letu 1961 dosegli napredek v formiranju lastnih sredstev gospodarskih organizacij za akumulacijo, ker so se povsod delitvena razmerja spremenila v korist skladov na račun sredstev za osebne dohodke, razen v tistih podjetjih, ki jih je občutneje prizadel davček, na izredni gohodek pri doseženi večji produktivnosti dela. Tendenco večjega vlaganja sredstev v sklade bo treba še nadalje krepiti, ker nam to pač narekuje stanje osnovnih sredstev, predvsem opreme, ki je posebno v industriji izrabljena preko povprečja.

Rekonstrukcije tovarn pa ne terjata samo starost in zastarelost naprav,

temveč tudi sorazmerno nizka tehnična opremljenost, ki je posebno značilna v tistih gospodarskih organizacijah, kjer so se premalo ali sploh ne, ukvarjali z modernizacijo tehnološkega procesa.

Ob skromnih sredstvih za modernizacijo in razširjeno reprodukcijo, s katerimi razpolagajo kolektivi in občina, je treba izkoristiti vse vire sredstev, ki so dosegljivi. Tu naj bi se v večji meri izkoriščala sredstva, dana za povečanje proizvodnje za izvoz in notranje rezerve, ki nedvomno obstojajo, naj na primer predstavljajo stroški v celotnem dohodku v industriji kar 75,3% v letu 1961 oziroma 72,6% v prvem polletju 1962.

Kljub vsem uspehom, ki so bili doseženi v gospodarstvu, pa je še nešteto problemov in težav in to tudi subjektivnih vzrokov, ki jih bo nujno odpraviti oziroma doseči boljše rezultate.

Smatramo, da bi bilo nujno obravnavati samo najvažnejše izmed njih, ki so za nadaljnji razvoj uspešnega gospodarjenja in graditve socialističnih odnosov najvažnejših in to:

1. odnosi v podjetju;
2. ekonomske enote;
3. stimulacija in produktivnost;
4. perspektivni razvoj in izvoz.

VSCLAJEVANJE OSEBNIH DOHODKOV S PRODUKTIVNOSTJO

Perspektivni razvoj podjetij spada med eno izmed zelo važnih vprašanj gospodarstva v naši občini. Zastareli obrati z obrtniškim načinom proizvodnje so karakteristike večine naše industrije. Podjetja morajo nujno tako glede sedanje proizvodnje kot tudi perspektive temeljito proučevati tržišče in to tako domače kot tudi zunanje.

Stanje oziroma iztrošenost osnovnih sredstev nam jasno kaže, kljub upoštevanju objektivnih razlogov, pomanjkanja kreditov itd. da se komunisti v podjetjih premalo zavedajo teže gospodarskih problemov, ki bodo nastali, če ne bomo vprašanje perspektivnega razvoja podjetja in s tem v zvezi

nujnost formiranja skladov postavili v vsej odgovornosti na dnevni red svojega dela.

V polni meri se moramo zavedati, da borba za vskladitev osebnih dohodkov z naraščanjem produktivnosti dela in za čimvečje odvajanje sredstev v sklade ni zagotovljena, če podjetje nima svojega perspektivnega programa oziroma cilja trošenja sklada.

Več podjetij v naši občini se s temi vprašanji kaj malo ukvarja. Podjetja kot je Žičnica (preko 700 milijoni letne proizvodnje), ki proizvaja pod sorazmerno težkimi pogoji v več raztresenih obratih kaj zahtevne izdelke, s katerimi že nastopa tudi na zunanjih tržiščih, bo težko vzdržala konkurenčni boj, če ne bo smejeje reševala vprašanje svojega razvoja. V podobnem položaju se nahajajo še nekatere organizacije, predvsem tiste, ki so se razvile iz obrtnih organizacij: Tesarstvo, Vinocet, Splošno ključavničarstvo, Kovinolarstvo kot podjetje Galjevica in tako dalje. Takšna podjetja stagnirajo kakor na primer Tesarstvo in Vinocet ali se vedno borijo za obstoj (Kovinolarstvo) ali pa seveda zaenkrat še rastejo (Splošno ključavničarstvo) ob neurejenih notranjih odnosih in gospodarjenju iz „rok v roko“.

Na drugi strani beležimo večja prizadevanja v kolektivih: Utensilia, Kovinska industrija Ig, Tobačna tovarna, Tovarna vijakov, Ljubljanske opekarne, LPI Podpeč, Ilirija itd.

Z izvozom v naši občini ne moremo biti zadovoljni kljub temu, da so bile planske naloge v osmih mesecih izvršene z 71,6%, ker znaša le 4% od ustvarjenega celotnega dohodka (pri tem niso upoštevana podjetja in obrti, ki izvažajo posredno, slike bistveno ne spremenijo). V letošnjem letu je bilo vloženo precej naporov za izvoz tudi pri podjetjih, ki doslej niso izvažala, vendar zaenkrat nimamo večjih rezultatov. Postavlja se pa vprašanje ali so nekatere organizacije kot na primer Ilirija, Vedrog, Tobačna tovarna, Kovinska industrija Ig in druge vložile dovolj naporov v tej smeri. Posebno uspešno v izvozu je podjetje LPI Podpeč, ki 92% proizvodnje izvažajo

NA OBCNEM ZBORU OBSS

Mislimo tudi na jutrišnji dan!

Prejšnji mesec je bil v dvorani Studentovskega naselja letošnji občni zbor Občinskega sindikalnega sveta, ki so se ga udeležili mimo mnogih delegatov iz gospodarskih organizacij med gosti še tajnik OSS Ljubljana Jože Marolt, sekretar ObK ZKS inž. Slavko Jakofčič in predsednik ObO SZDL inž. Slavko Korbar.

Lansko pa tudi letošnje delo sindikatov v naši občini je bilo kaj pestro in živahno, no, kljub vsemu, pa lahko iz njihovega dela in prizadevanj izluščimo mnogo perečih problemov, s katerimi so se srečevale sindikalne podružnice.

Seveda pa je popolnoma jasno, kot je to med ostalim poudaril v svojem uvodnem referatu, tudi dosedanji predsednik ObSS Jože Mesarič, da bodo morale sindikalne podružnice v vseh gospodarskih organizacijah pri svojem bodočem delu upoštevati potrebe z njimi pa nedvomno še vse tiste majhne želje kolektivov in proizvajalcev sploh, da bo njihovo delo zares tako, kot bi ga morali že v vsej osnovi nositi sindikalne organizacije kot osnovna celica v samem upravljanju in z nalogami, ki jih postavlja pred njih družbena odgovornost in skrb za jutrišnji dan naših delovnih ljudi. Predvsem mislimo pri tem na vse tiste bolj ali manj najpomembnejše naloge, ki čakajo v prihodnjem letu vse naše sindikalne podružnice, še posebej pa o večji skrbi za strokovno izobraževanje, ki ni doseglo niti najosnovnejšega namena, kaj šele, da bi o njem govorili na širši osnovi, pa vse od pogostejšega in vsestranskega obveščanja celotnih kolektivov kot nosilcev delavskega samoupravljanja. Misliti pa bo treba še na to, da bodo proizvajalci temeljiteje seznanjeni s kakršnimkoli investicijskimi vlaganji, enkrat za vselej pa bo treba

rešiti ozke okvire, ki ljudi le zavajajo in jih prepuščajo negotovosti. Tako bodo morali biti delavski sveti pri svojem delu tudi temeljiteje seznanjeni s proizvodnimi letnimi načrti, ker lahko le od tega pričakujemo jamstvo, da bodo tudi realizirani in izpolnjeni v rokih. Plačilni seznam naj postane javna listina za ves kolektiv, prekiniti pa je treba s prakso skrivnostnih bojzani, kdo, kaj in koliko prejema, kje so meje v višinah prejetanja osebnih dohodkov itd. Prekiniti pa bo treba še s prakso molčanja in bojzani, češ, jutri se nam bo pa maščevalo.

O neopravičenih izostankih z dela, o tistem kabinetnem pogovarjanju pa tudi o načrtnem, smi elnem in treznem združevanju, na pametni materialni osnovi, bodo morale sindikalne organizacije močnejše in jasnejše kot vse poprej, stopiti na pot odločnega činitelja v življenju gospodarske organizacije.

Se o marsičem in podobnem, o problemih, ki se znova in znova postavljajo pred sindikalne organizacije v naših podjetjih, je bilo govora tudi v razpravi. Kaj več o tem morda kdaj drugič, ko nam prostor ne bo tako skopo odmerjen. In še novica ob koncu.

Za novega predsednika Občinskega sindikalnega sveta je plenum imenoval Iva Gorjupa, ker je dosedanji predsednik Jože Mesarič nedavno tega prevzel novo službeno dolžnost.

Živahna razprava o predosnutku nove ustave

Na 90 razpravah je samo doslej sodelovalo okrog 5000 občanov

Naša občina je bila med prvimi, kjer so se začele množične razprave o predosnutku nove zvezne ustave. Izvršni odbor ObO SZDL je obširno razpravljalo o tem, kako bomo seznanili s predosnutkom nove ustave čim širši krog občanov in pri tem vodili z njimi razprave, na katerih bodo občani sproščeno izražali svoja mnenja in predloge o novi ustavi ter zastavljali tudi vprašanja. V to široko akcijo se je aktivno vključil širok krog družbeno-političnih delavcev v občini ter zmanjnih predavateljev, ki so sposobni s primernim uvodnim predavanjem voditi razprave ter odgovarjati državljanom na vprašanja. Težnja, da bi o osnutku zvezne in republiške ustave, razpravljali čim bolj povezano, z vsem družbenim dogajanjem pri nas, je bila uresničena s tem, da so bila predavanja in same razprave, vsebinsko prilagojene področjem dejavnosti državljanov, za katere je bila javna razprava organizirana. Tako smo prilagojeno interesom občanov vodili razprave o ustavi v podjetjih, raznih ustanovah, zavodih in šolah, kmetijskih zadrukah ter krajevnih skupnostih na vasi in v mestu.

Ustavna razprava je v resnici tudi pri nas postala ena najbolj množičnih političnih akcij v zadnjem času, kar dokazuje živo zanimanje občanov za nekatera temeljna vprašanja naših družbeno-ekonomskih odnosov, prav tako pa v duhu ustavnih stališč obširno razpravljajo o problemih, ki so najbližji njihovem vsakdanjemu življenju. Tako so po vaseh, razčlenjevali vprašanja kmetijske proizvodnje zasebnih proizvajalcev in sodelovanja z zadrugo, vprašanja lastninskih odnosov itd. Drugje pa smo mnogo razpravljali o delu in vlogi krajevnih skupnosti, proizvodnih problemih v pod-

jetju, organih delavskega samoupravljanja in družbenega upravljanja, politiki šolstva, zdravstva in socialnega zavarovanja.

nikjer ne omejujejo na golo informiranje in Tako se razprave o novi ustavi skoraj pravno tolmačenju posameznih določb, ali celo enostransko razpravljanje o posameznih problemih, temveč prehajajo v zrelo razpravo o vseh najpomembnejših ekonomskih in družbeno-političnih odnosih, ki so značilni za ustvarjanje socialističnih odnosov v naši državi.

Do sedaj so se te razprave že vršile za področja organizacij SZDL, v večini krajev po vaseh in terenih naše občine. Ponekod so občani želeli razpravljati o novi ustavi na dveh ali treh sestankih, predvsem pa se težnje po smotrnejših in poglobljenih oblikah razprav, ki bodo trajale daljši čas, pojavljajo v delovnih organizacijah, kjer se razprave tesno povezujejo z vsebino statuta naše občine in statuta delovnih organizacij.

Do sedaj je bilo v naši občini 50 razprav v okviru krajevnih organizacij SZDL in krajevnih skupnosti, preko 40 razprav pa se je vršilo v podjetjih, šolah ter raznih drugih ustanovah in zavodih. Na teh razpravah je sodelovalo okrog 5000 državljanov.

Številna mnenja, predlogi, razna vprašanja in pobude, ki jih občani izražajo na razpravah, potrjujejo, da bo ustava s svojimi načeli, preko statuta občine in statutov delovnih organizacij, zaživela na vseh področjih družbenega življenja in obenem predstavljala uspešno sredstvo za nadaljnje razvijanje socialistične demokracije in krepitve socialističnih odnosov.

D. P.

Seminar za člane organov samoupravljanja v Tobačni tovarni

V ponedeljek, 12. novembra, se je v Tobačni tovarni pričel seminar za vse člane organov samoupravljanja. V predhodnih skupnih razgovorih z Delavsko univerzo, komisijo Izboračnega centra v tovarni, s predstavniki sindikalne podružnice in upravo podjetja, so proučili potrebe, ki na jbi dale vsebino temu seminarju.

Cepav organi samoupravljanja v kolektivu uspešno odigravajo svojo vlogo, se je v marsičem pokazalo, da bi primeren seminar z ustreznim programom v marsičem koristil članom teh organov ter jih boljše usposobil za opravljanje zaupanih jim dolžnosti v delavskem svetu in upravnem odboru. Na seminarju bodo v desetih predavanjih in razpravah, ki se bodo vršile vsak ponedeljek, podrobneje obravnavali ustavne temelje našega družbeno-ekonomskega sistema, ekonomska načela poslovanja in organizacijo podjetja, probleme produktivnosti in rentabilnosti, razvoj in sistem delavskega samoupravljanja in družbenega upravljanja, formiranje in delitev dohodka, oblikovanje in merila osebnih dohodkov, funkcije vsebine in sistema dela organov samoupravljanja, medsebojne odnose in odnose med organi v podjetju, mesto in vlogo sindikalne organizacije v podjetju itd.

Delovni kolektiv Tobačne tovarne je že vsa prejšnja leta posvečal vso skrb izobraževanju in družbenemu usposabljanju članov svojega kolektiva.

D. P.

Klubsko življenje naj najde svoje pravo mesto

V zadnjih nekaj letih so se začeli v našem kulturnem življenju uveljavljati klubi kot nove oblike samostojnih, enakovrednih kulturnih ustanov. Zal pa ti klubi v veliki večini niso zavzeli takega obsega v našem kulturnem življenju, kot jim sicer tudi pripada. Tako životarijo brez organiziranega vodstva in sistematično izdelanega programa, kar pa je za uspešno uveljavljanje klubov pač najvažnejše. V mnogih klubih je glavna veja dejavnosti učenje kakega odrskega dela ter gledanje televizijskih oddaj.

V naši občini je okrog deset klubov, ki delujejo pod okriljem občinske Zveze Svobod in Prosvetnih društev. O delu in življenju v teh klubih, raje ne bi govorila, ker je vsak posebej poglavje zase. V posameznih krajih se mladina srečuje z najrazličnejšimi problemi in nasprotovanji starejših.

25. oktobra je bila otvoritev novega klubskega prostora v Podpeči. Soba, ki je namenjena klubskega življenju Podpečanov je bolj majhna, vendar okusno, toda skromno opremljena. Seveda imajo tudi televizor.

Pri otvoritvi so člani kluba Barje ter člani kulturno-umetniškega društva „France Prešeren“ izvedli odlomek iz Shakespeareove komedije „Sen kresne noči“ in odlomek iz „Upora“. Srečanje, po vrhu vsega pa tudi razpoloženje, je bilo nadvse pristrčno. Presenetilo pa me je, da po končanem programu ni nihče spregovoril, o programu in vodstvu novo ustanovljenega kluba.

Vprašamo se, ali bo klub našel pravo pot in se uspešno uveljavljal med prebivalci v Podpeči ali pa bo životaril na ta način, kot ostali klubi?

A. B.

inž. SLAVKO JAKOČIČ IN JANEZ RANT
PONOVO IZVOLJENA ZA SEKRETARJA
OZ. ORG. SEKRETARJA ObK ZKS

Občinski komite Zveze komunistov je neposredno po konferenci na svojem prvem zasedanju ponovno izvolil iz svojih vrst za sekretarja ObK ZKS inž. Slavka Jakočiča, Janeza Rantu, dosedanjemu organizacijskemu sekretarju pa so tudi tokrat zaupali to odgovorno delovno mesto.

Na svoji zadnji seji so odborniki obeh zborov ObLO izvolili tov. Eda Klanška za novega podpredsednika našega Občinskega ljudskega odbora

Začeli so se zbori volilcev

V naši občini so se začeli pred dnevi prvi letošnji jesenski zbori volilcev, na katerih državljanji razpravljajo o osnutku občinskega statuta in novih temeljnih dokumentih v našem družbenem življenju. Na zborih pregledujejo tudi uspehe in neuspehe realizacije občinskega družbenega plana v prvih devetih mesecih letošnjega leta, ugotavljajo pomanjkljivosti in dajejo svoja mnenja k tem in podobnim primerom. Na zborih bodo volilci pregledali še delo krajevnih skupnosti in njihove načrte za prihodnje leto.

Prav od prvih jesenskih zborov volilcev si moremo obetati marsikaj, saj bodo državljanji na svoji najširši družbeni tribuni dali mnenja in predloge o pomembnih družbenih dokumentih, še prav posebej o osnutku občinskega statuta in njegovih osnovnih načelih, ki ga je dal nedavno tega v javno razpravo naš občinski ljudski odbor.

IVAN GORJUP novi predsednik ObSS

Rodil se je 27. februarja 1927 kot sin delavske družine. Po končani osnovni in tedanji meščanski šoli se je pri „Salusu“, sedanji „Kemofarmaciji“, izučil za drogerista.

V KNOJeu je bil leta 1950 sprejet v Zvezo komunistov.

So odsluženju kadrovskega roka se je leta 1951 zaposlil v Tovarni zdravil Lek — obrat Mengeš kot farmacevtski pomočnik — pripravnik na različnih delovnih mestih v proizvodnji. Ves čas službovanja je sodeloval v družbeno-političnih organizacijah, v podjetju in na terenu, kjer je bil tajnik KSS Mengeš.

Leta 1955 ga je podjetje „Lek“ poslalo preko Mednarodne organizacije dela v Zenevi na strokovno izpopolnjevanje v Svico. Zeljan uka, ki ga po osvoboditvi ni mogel pridobiti zaradi aktivnega političnega dela, mu je podjetje „Lek“ omogočilo obiskovanje dvoletne mojstrske šole na TSS — kemični oddelek, ki ga je končal leta 1959 z odličnim uspehom.

Dve leti zatem se je zaposlil v „Vedrogu“ — obrat Lavrica na delovnem mestu pomočnika obratovodje in se nadalje aktivno udeleževal kot družbenopolitični delavec. Bil je predsednik delavskega sveta in sekretar osnovne organizacije Zveze komunistov.

Lani je uspešno končal večerno politično šolo, na letni konferenci komunistov višje občine je bil izvoljen za člana ObK ZKS, zadnji plenum Občinskega sindikalnega sveta pa ga je iz svojih vrst imenoval za novega predsednika ObSS.

Na 1017 m visokem vrhu Krma so pretekle dni odprli novo turistično postojanko. Otvoritvene slovesnosti, ki je bila minulo soboto, so se udeležili tudi predsednik Okrajnega ljudskega odbora Ljubljane Stane Mikoš, predsednik ObLO Ivan Rome, predsednik ObO SZDL inž. Slavko Korbar, predstavniki tiska in ostali predstavniki množičnih in družbenih organizacij komune. Koča, ki stoji na samem vrhu, je bila zgrajena več ali manj s prostovoljnimi delom članov turističnega društva z Rudnika. Gradnja sama je veljala komaj 19 milijonov, oprema pa je stala nekaj okrog dva milijona dinarjev. Samo zdaj je vrednost tega nadvse pomembnega turističnega objekta za naše področje, dosegla že vrednost 25 milijonov dinarjev. Postojanka ima v zgornjih prostorih okusno urejeno restavracijo, ki lahko sprejme

80 gostov, v spodnjih prostorih pa je moč improvizirati še šest zaslika ležišč. Vsekakor bo nova postojanka, ki so jo nedavno tega odprli na Krimu, prispevala precejšen delež k pospešeni rasti turizma na našem področju. Za vsakogar, ki ga bo pot zanesla pod Krim, pa naj velja opozorilo in želja da se povzpne še nekoliko višje in se odpočije, saj mu ne bo manjkalo raznoterih užitkov, pač takih, ki si jih bo tudi sam želel.

Z OBISKA V MLADINSKEM OKREVALIŠČU NA RAKITNI

Dobili so svoj drugi dom

• Dan se je že nagnil čez poldne. Življenje v Mladinskem okrevališču na Rakitni se je odvijalo po dnevnem redu. Malčki in deklice — vsi oblečeni v plave trenirke — so se ob tem času odpravljali k popoldanskemu počitku.

Vendar življenje v domu ni zamrlo. Na dvorišču je bilo še vedno živahno. Kupi peska, opeke in drugega gradbenega materiala so obiskovalcu povedali, da so na Rakitni še sredi gradbene sezone. Okrevališče urejajo, dozidujejo...

• Mladinsko okrevališče na Rakitni je bilo ustanovljeno pred osmimi leti. Njegov namen je bil, zdraviti mladino od 2 do 15 let. Vsa ta leta od ustanovitve do danes je okrevališče dobro služilo svojemu namenu, saj se je v njem uspešno zdravilo že na stotine otrok.

V okrevališču na Rakitni sprejemajo mladino z najrazličnejšimi obolenji, kot so: tuberkuloza, skrobuloza, obolenja ledvic in jeter, ohromelost, duševna zaostalost in drugo.

Kapaciteta okrevališča je okrog sto postelj, vendar poleti sprejme tudi do 120 otrok. Bolne otroke sprejemajo v okrevališče le z zdravniškimi napotnicami. Na zdravljenju pa ostanejo od enega do šestih mesecev — kakor pač predpiše zdravnik. Čeprav je bilo ob ustanovitvi okrevališče zamišljeno kot okrajna ustanova, je zdaj že preraslo ta okvir, saj se v njem zdravijo otroci iz vse Slovenije. Celo bolniki iz drugih republik se zanimajo za zdravljenje na Rakitni. Razen rednih bolnikov pa okrevališče sprejme poleti tudi otroke na občasnno okrevanje, ki pridejo na Rakitno z zdravstvenimi kolonijami.

Kot smo zvedeli v okrevališču, je najboljša terapija za njihove bolnike zdrava, kalorična hrana in višinski zrak. Z 834 m nadmorske višine prištevamo okrevališče na Rakitni med srednjevišinska. Seveda pa pri terapiji ne smemo prezreti zdravniških pregledov ter zdravljenja z zdravili in obsevanjem.

• Okrevališče bi lahko uvrstili med najbolj vzorno urejena okrevališča v Sloveniji. Pri tem ima nedvomno največ zaslug prav njegovo vodstvo. Razen lepo urejenih spalnic, igralnic in drugih dnevnih prostorov ima okrevališče tudi svojo ambulanto, v kateri zdravnica dvakrat tedensko pregleda otroke. Ostalo zdravniško pomoč pa lahko nudita bolnikom dve stalni medicinski sestri. Razen njih pa skrbita za bolne otroke še dve vzgojiteljici, dve negovalki in šest strežnic.

Imajo pa tudi osnovno šolo, ki jo obiskujejo med zdravljenjem vsi soloobvezni otroci. Ker je med bolniki tudi precej takih, ki jim zdravniki predpišejo dietično hrano, imajo svojo kuhinjo in pekarno. Čeprav je oskrbni dan nizek — le 1180 din, resnična dnevna oskrba pa znaša 1570 din — pokrivajo razliko samo z dobrim in temeljito premišljenim gospodarjenjem.

• Kot povsod drugje, imajo tudi na Rakitni predpisan dnevni red, po katerem se morajo ravnati vsi otroci. Za red skrbijo vzgojiteljice in negovalke.

Za starejše otroke se začne dan ob pol osmih zjutraj, za mlajše pa ob osmih. Po zajtrku odidejo mlajši na sprehod, kjer se razgibljejo z različnimi športnimi igrami. Soloobvezni otroci pa se zberejo v učilnici pri pouku. Čas kosila je od 12. do 13. ure. Po kosilu odidejo vsi otroci v spremstvu vzgojiteljice k obveznemu popoldanskemu počitku. Zberejo pa se spet pri malici.

Ob lepem vremenu gredo predšolski otroci na krajši sprehod, ob slabem vremenu pa se zadržujejo v dnevnih prostorih, gledajo televizijo ali pa se igrajo.

Starejši otroci se po malici nekoliko sprehodijo, potem se zberejo pri pouku, ki traja do pol 7. ure zvečer. Kmalu po večerji — okoli 8. ure — gredo mlajši spat, šolski otroci pa ostanejo uro dlje pokonci. Nekateri izkoristijo ta čas za ogled televizijskih oddaj, drugi

pa pripravljajo pod nadzorstvom domače nagloge za naslednji dan.

• Čeprav poteka življenje na Rakitni po določenem dnevnem redu, njegovi bolniki kljub temu ne poznajo dolgočasje. Dopoldanske sprehode spremenijo največkrat v krajše izlete ali pa jih popestrijo z najrazličnejšimi športnimi igrami. Ob slabem vremenu pa se preselejo v igralnice.

Tudi pozimi, ko že zapade sneg, ne opustijo dnevnih sprehodov. Ker ima okrevališče na Rakitni izredno milo podnebje, omogoči povrh vsega še prirejanje smučarskih tečajev.

• Kot smo omenili na začetku, so na Rakitni sredi gradbene sezone. Kmalu bodo uredili ležalno lopo, ki bo povezovala upravno zgradbo s spalnicami in dnevnimi prostori. V njej bodo namestili luči za obsevanje. Tako se bodo lahko otroci v lopi igrali ali pa sedeli v ležalnih stoli ter se obenem tudi obsevali. Za okrevališče bo to prav gotovo velika pridobitev in pomoč pri zdravljenju različnih bolezni. Gradnja lope bo veljala 24 milijonov dinarjev, sredstva zanjo pa je prispeval Okrajni zavod za socialno zavarovanje v Ljubljani.

Načrtov za gradnje pa je še veliko! Okrevališče bo prihodnje leto dobilo tudi novo igrišče. Kot pravijo na Rakitni, bodo uredili tudi plavalni bazen iz plastične mase — seveda, če bo za vse dovolj sredstev. V načrtu pa imajo tudi gradnjo svoje trafopostaje, ki jo bodo začeli graditi morda že prihodnje leto.

• Ker postaja okrevališče spričo vse večjih potreb skoraj pretesno, je treba vedno kaj dozditi. Tako imajo za prihodnje leto predvideno tudi ureditev nove pekarnice. Že letos pa so začeli z gradnjo sprejemnic za starše, ki pridejo enkrat mesečno na Rakitno obiskat svoje otroke.

STROJI BRNIJO

Vožnja z avtomobilom od Kočevja do Ljubljane zahteva določeno mero poguma, morda tudi iznajdljivosti, saj je cesta zaradi številnih kotanj skoraj že prešla v pregovor. Ovinki, klanci, ozko cestišče, vse to je odbijalo voznike. Kdor je moral v Ljubljano, se je skoraj raje odločil za sicer počasni in ne veliko boljši vlak...

Stara in porajajoča se nova cesta

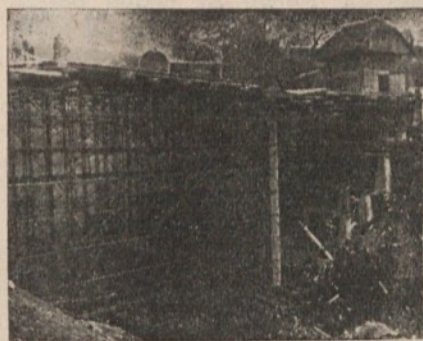
Toda tudi zveza Kočevja z Ljubljano, republiškim in okrajnim središčem, bo kmalu boljša, sodobnejša. Se slabo leto in Kočevsko bo povezoval z Ljubljano širok, asfaltni trak. Z velikimi upi pričakujemo oktober prihodnjega leta, ko bo v Kočevju veličastna proslava 20-letnice zgodovinskega Zbora odposlancev slovenskega naroda. Tedaj bo dokončno asfaltirana cesta od Škofljice do Kočevja, tedaj se bodo tudi na široko odprla vrata turizmu, ki ima v naših krajih najlepše pogoje, vendar je ravno slaba cesta preprečevala večji dotok turistov... Tedaj bo, končno, tudi odzvonilo staremu „ajzenponu“, ki že nad 60 let vdano prevaža potnike; marsikdo se bo odločil za avtobus, za udobno in pa hitro vožnjo...

Kočevje loči od Ljubljane nekaj nad petdeset kilometrov. Od tega je asfaltiran že precejšen del; leta 1957 so asfaltirali okrog 10 kilometrov dolgi odsek pri Ribnici, pred dvema letoma pa skoraj enakega pri Kočevju. Delavci podjetja Slovenija-cesta že dve leti delajo na Turjaku, oziroma od Lašč do Turjaka, kjer so letos tudi že položili asfalt.

Vsa še neasfaltirana trasa ceste se je že spremenila v veliko gradbišče. Delavci in stroji cestnega podjetja iz Ljubljane so se zarili v serpentine pri Retjah

pri Velikih Laščah, pred kratkim je zahrnel buldožer pri Dolenji vasi nedaleč od Ribnice, največji živžav pa je vsekakor na Turjaku. Tu ropotajo stroji od jutra do večera, buldožerji grizejo zemljo, premikajo hribe, podirajo drevje, planirajo, kompresorji sekajo kamen. Le tu in tam jih zmoti jesenski dež ali pa okvara na stroju. Toda vsi se dobro zavedajo, da je čas dragocen, da bodo vsako uro težko nadomestili, kajti oktober se nezadržno približuje!

Letos bo, kakor smo zvedeli, cesta končana od Lašč do kamnoloma pri Malem Ločniku, onstran Turjaka; del od Turjaka do kamnoloma bo tudi asfaltiran, če bo vreme ugodno. Ravno na tem odseku je sedaj v gradnji največji in najtežji objekt, ne le na tem odseku, ampak na vsej trasi, to je most, ki bo občutno skrajšal pot (okrog 800 do 900 metrov). Most bo dolg 53 metrov in bo stal na štirih stebrih; najvišji bo visok

Most na Turjaku, najtežji objekt na cesti Ljubljana—Kočevje

13 m, dejanska višina (od tal do mostu) pa bo 16 metrov. Temelji so globoki 1,70 m, oporniki pa so preko 5 m pod zemljo. Most bo iz armiranega betona in bo širok 9,40 m, vozišče pa 7,20 m in ga bo mogoče kasneje, če bo potrebno, tudi razširiti.

Stroji brnijo svojo enolično pesem, razkopavajo in gradijo, asfaltni trak pa se vedno bolj približuje Kočevju. Z dograditvijo te ceste pa se ne bo razmahnil le razvoj turizma, ampak, v perspektivi, tudi gospodarstva, saj bo vodila tu, potem ko bo dograjena cesta še od Kočevja do Delnic, najkrajša pot do Reke...

F. Grivec

T. T. L. TOBAČNA TOVARNA LJUBLJANA • zadovolji vsakega kadilca

CIGARETE CIGARE TOBAC

U Ž I T E K

Delovni kolektiv

Tobačne tovarne Ljubljana

čestita za PRAZNIK REPUBLIKE

ALBIN STRITAR
SE JE POSLOVIL

Kadar nas zapusti drag prijatelj, ki si ga dolga leta poznal in cenil, čutimo, kakor da se je od našega lastnega srca nekaj odlomilo, zdrobilo.

Tako smo čutili v tistem otožnem popoldnevu ko smo do groba spremljali našega Albina Stritarja. Ko je ležal v krsti obdan z brezštevili venci rdečih nageljnov, poklonjenih od njegovih dragih ter od organizacij, kjer je vrsto let prizadevno delal, smo mnogi skoraj upali, da bo odprl oči, se nam nasmehnil in šegavo spregovoril kakor tolikokrat. Zaman smo upali. Naš Albin se je za vselej poslovil. Legel je, da se bo po neutrudnem delovnem dnevu končno le odpočil v naročju svobodne domače zemlje, ki jo je imel vedno tako rad.

Nič več ne bo prihajal na sestanke terenskih organizacij poln delovne vneme. Ne bomo ga več srečali na cesti, vedno vedrega, šegavega. Takoj po osvoboditvi se je vključil v delo organizacij na terenu ter aktivno delal vse dokler ga ni bolezen priklenila na posteljo. Imel je vrsto funkcij. Več let je bil tajnik terenske organizacije Zveze borcev NOV iz Rožne doline, nato pa je v organizaciji prizadevno delal kot predsednik komisije, ki je skrbel za otroke padlih borcev. Lep je njegov delovni delež tudi v ostalih terenskih organizacijah ter v občinskem odboru ZB NOV.

Ob zadnjem slovesu od tega preprostega, kremenitega moža je njegov življenjski lik očrtal predsednik terenskega odbora ZB NOV iz Rožne doline. France Jecelj, ki se je poslovil od njega v imenu terenske organizacije in občinskega odbora ZB NOV.

Albin Stritar je bil po poklicu učitelj in to v najlepšem pomenu te besede. Leta 1934 je v Ljubljani maturiral, nato pa služboval v raznih krajih Slovenije. Mnogo se je udeleževal tudi na kulturno-prosvetnem področju, zlasti kot zborovodja si je pridobil sloves odličnega strokovnjaka. Med prvo svetovno vojno se je moral z družino umakniti v Bruck ob Litvi, kjer se je ves posvetil delu za slovenske begunce. Ustanovil je šolo za odraščajočo mladino, mladinski tamburaški zbor, pomagal pri ustanovitvi ženske obrtne šole itl. Med drugo svetovno vojno se je takoj vključil v delo za OF. Bil je član vojaške trojke za primer uličnih oboroženih spopadov, v njegovem stanovanju so se shajali ilegalci, skrival je dva narodna heroja, zbiral je prispevke za borce, opravljal številne propagandne akcije, ter tako s številnimi na videz drobnimi a pomembnimi dejanji pomagal graditi pot za veliki dan domovine. Za to je bil preganjan. Zaprti so ga v Sempetersko vojašnico. Pozneje pa ga je Rupunik kot nezanesljivega prisilno upokojil.

Albin Stritar se je poslovil. Tiho in skromno kakršen je bil v življenju, je odšel od nas. V srcih vseh, ki smo ga poznali, pa bo ostala topla in svetla misel nanj.

I. S.

Gospodarska poslopja našega kmečkega doma
se spreminjajo

Gospodarska poslopja slovenskega kmečkega doma dobivajo v zadnjih letih povsem drugačno podobo. Seveda proces spreminjanja ni enakomeren v vseh naših pokrajinah. Kmetijstvo nasploh je doseglo v povojnih letih velik napredek: hektarski donosi so se zaradi mehanizirane in bolj skrbne obdelave, uporabe umetnih gnojil in agrotehničnih ukrepov in pa zaradi ugodnejših tržnih razmer močno povečali. Povečali pa so se hitreje v okolici industrijskih središč, kajti tu je bilo povpraševanje večje, pa tudi sodobnejši načini obdelovanja zemlje so sem hitreje prodrli. Pogoj za napredek kmetijske proizvodnje, čigar posledica je tudi spreminjanje kmečkega doma, predvsem njegovega gospodarskega dela, torej ni izključno le zemlja, primerna za obdelavo, ni le določena kvota zemljiškega fonda. V okolici Kranja in Ljubljane je hitreje prišlo do sprememb v načinu obdelovanja kot v nekaterih drugih predelih Slovenije, kjer je sicer obdelovalne zemlje več in je tudi primernejša za obdelavo, kamor pa med zasebne kmete niso tako hitro prodrli novi načini obdelave in kjer tudi ni tako ugodnih pogojev za vnovčenje tržnih viškov in seveda zato tudi ne tolikšnega prizadevanja za povečanje proizvodnje.

Gospodarska poslopja so začela dobivati drugačno podobo že v letih pred zadnjo vojno, vendar le v majhnem obsegu. Do večjih sprememb je prišlo po vojni, največ zaradi zgoraj naštetih vzrokov, delno pa tudi zato, ker je bilo med vojno precej naših kmečkih domov porušenih in požganih in jih je bilo treba obnoviti. In če se že gradi novo, se gradi drugače kot recimo pred st oleti, ker to zahteva drugačen proizvodni proces. Tudi naši predniki so svoja poslopja že prilagajali takratnim zahtevam proizvodnega procesa (ki pa je do začetka 20. stoletja doživljal le majhne in počasne spremembe).

neposredno združen hlev; v hiši je bila kuhinja za prašiče, shramba za nekatere pridelke (žito) in včasih celo shramba za manjše orodje (na primer pod stopnicami na podstrešje ali v prvo nadstropje).

— Pod (skedenj, gumno) povsem izgublja svojo funkcijo. Mlačev s cepci je že skoraj povsem izginila, s tem pa je pod zgubil funkcijo, zaradi katere je nastal. Nova gospodarska poslopja še imajo osrednji večji prostor, ki se tudi včasih še imenuje pod, ki pa služi povsem drugim namenom kot pod vča-

sih (izdelovanje rezanice — škope, shrambi za vozove in stroje, začasni shrambi nekaterih pridelkov, na primer krompirja, preden ga prodajo itd.); tudi celotno novo poslopje včasih še imenujejo pod, včasih pa tudi štala in pogosto (Ig in okolica) „cisper“. Skedenj (pod,

gumno), za katerega je bil značilen lesen in od zemlje nekoliko dvignjen pod, da so na njem lahko mlatili s cepci, pa izginja — v novih gospodarskih poslopih ga ni več.

— Nova gospodarska poslopja imajo široko nastrešje, ki služi shrambi za vozove in stroje in delu doma, predvsem mlačvi z modernimi velikimi mlatilnicami. To nastrešje ima skoraj redno tla betonirana, da se lahko očistijo, je pa na tisti strani novega poslopja, ki je orientirano na dvorišče, tega pa na drugi strani zapira hiša.

A. Triler

Čevljarska zadruga
„MIVKA“

LJUBLJANA, MIVKA 25

popravlja in izdeluje vse vrste obutve najnovejših modelov po želji potrošnika

da ne gre tu izključno za revijo samo, kot globlje za vsebino dela na področju glasbene vzgoje na šolah. Lani smo priredili povrh vsega še 14 komentiranih koncertov na šolah in sicer na I. in II. osnovni šoli, osnovni šoli „Oskarja Kovačiča“ na Vrhovcih in v šoli „Majde Vrhovnikove“. Ti koncerti, ki jih posredujemo na svojevrsten način našim najmlajšim poslušalcem, postajajo že tradicija, saj jih imamo že iz leta v leto.“

„Je letos v njej vpis večji od lanskega?“

Letošnji vpis pa je presegel naša pričakovanja in je večji od lanskega. Tako se je letos vpisalo 390 gojencev, od tega za posamezne instrumente: 33 za harmoniko, za godala 67, za solo potje 20, za pihala in trobila 41, za klavir 197, za nauk o glasbi 11 in v razred cicibanov 21.“

„S kakšnimi težavami se bori šola?“

„Naj začnem kar s tistimi, ki jih slišimo vsak dan. To so prostori. Kot vidite gostujemo zdaj v občinski hiši, prostore pa nam je ljubezljivo odstopil ObLO, tako, da se mu moramo tudi po tej strani zahvaliti za njegovo razumevanje in vsestransko skrb. Načrti za novo Glasbeno šolo so sicer že izdelani, manj-

Glasbena šola v novi sezoni

PROSTORI, PROSTORI...

Kaj se pravzaprav še sploh da zapisati o marljivem kolektivu viške Glasbene šole, ko je bilo napisanega že toliko, da bi lahko iz vseh časopisnih izrezkov sestavili domala že zajetno knjigo. Uspehi, ki jih je šola pod vodstvom svojega proforskega zbora dosegla v zadnjih letih pomenijo, da se prav med temi stenami na vrhu viške občinske hiše, porajajo dostojni poslanci glasbene kulture. Da trditve ni brez vsakršne osnove, naj pripišemo še to, da so se gojenci Glasbene šole na Viču uvrstili prav v teh letih v vrh slovenskih glasbeno-vzgojnih ustanov in si v njem izoblikovali svojsko zavirljivo mesto. Kaj več o tem, prizadevanjih, naporih in ne nazadnje še tistem kar sledi obema, uspehom, smo se ondan pogovarjali z ravnateljem Matijem Tercejem. Iz pogovora pa smo izluščili vse, kar vas bi utegnulo ob tako prijetnem kramljanju, kot sva ga bila oba deležna, tisti dan v njegovi sobici, nadvse zanimati. Čeprav sva sedla za mizo, iskreno povedano oba nepripravljena, ravnatelj, pa kaj bi o tem sploh še govoril, zaradi česa ne, kot zaradi zavzetosti pri svojem pedagoškem delu in jaz; sicer pa kdaj novinarji sploh še mirujejo. No, kaj kmalu sva našla skupen jezik in pogovor je postajal čedalje zanimivejši...

„Že več let zapored, vidimo, da postaja glasbeno življenje pri nas močna podpora skoraj vsemu dogajanju. Kako je bilo vsa ta leta s stanjem glasbene kulture nasploh?“

„Odgovor na to vprašanje, vsaj z našega stališča, lahko posredujem. Realno oceniti stanje glasbene vzgoje, ki zadeva še povrh vsega sodelovanje naše Glasbene šole, pa je povsem druga stvar. Prikaz dejavnosti osnovnih šol na področju glasbene vzgoje, lahko vidimo z vsakoletnimi revijami na koncu šolskega leta. Prav te revije pomenijo odločilno merilo za

ocenjevanje kvalitete napredka iz leta v leto in primerjave uspešnosti v nastopih vseh zborov. Letos bomo morali še posebej misliti na dobro organizacijsko pripravljenost in pove-

zavo, po potrebi pa organizirati seminar, ki naj bi bil namenjen zborovodjem pevskih zborov po osnovnih šolah, kjer bi pregledali izbor programa, takorekoč nadaljevanje vsega tistega, kar smo imeli pred dvema letoma. Tu gre predvsem za organizirano obliko. Pri tem hoče naša Glasbena šola nuditi vso potrebno pomoč in sodelovanje. Važno vlogo pri tem igra tudi Zavod za prosvetno-pedagoško službo, zlasti še njegov aktiv za glasbeni pouk. Omenil bi še,

ka še fiksna lokacija, kjer naj bi stala nova zgradba. Gradnja sama ne bi bila tako draga, vprašanje pa je v času, kdaj se bo ideja oziroma v tem primeru že zasnova uresničila. Sicer pa se moramo zadovoljiti, vsaj za sedaj s tem, kar nam je na razpolago, za prihodnje pa bomo videli kaj bo, saj je na šoli videti iz leta v leto vidnejši napredek,“ je končal najin razgovor ravnatelj Matija Tercej.

— (iv)

IZ POPOTNE BELEZNICE

Med Budimom in Pešto do Blatnega jezera

(Nadaljevanje)

Ob ogledu delavskega naselja smo lahko videli, da je sistem gradnje sovjetski, to je blokovi — montažni. Enoličnost blokov celega naselja vpliva neprijetno, zlasti še, ker so bloki porazdeljeni po natančno simetričnem zakonu. Enosobno stanovanje stane 150 forintov ali 2700 dinarjev. To je mnogo, če upoštevamo, da so stanovanja grajena in tudi opremljena po komunalnem sistemu. Enosobno stanovanje nima predsobe, niti kopalnice, ponekod celo ne vode v stanovanju in stranišča, pač pa je skupna vodovodna pipa in stranišče v vsakem nadstropju za vse stranke. Pripomnim naj, da nam je madžarski vodja ob ogledu znamenitega hotela, ki je po kvaliteti tretji v Evropi povedal, da je kultura kopanja na Madžarskem mnogo višja, kot v Franciji ali Italiji, kljub temu, da imajo tam dovolj morja. To je zatrjeval s podatkom, da samo Budimpešta razpolaga z okoli 70 odprtimi bazeni s termično vodo. Ko smo ga pa ob ogledu delavskega naselja vprašali, kako si zamišlja stanovanje delavcev brez kopalnic, pa mu je bilo

Ob dvodnevem bivanju v Budimpešti je ostalo odprto vprašanje, zakaj nam niso pokazali vsaj eno od tovarn in nam dali možno t videti proizvodni proces, pogovarjati se z delavci in zvedeti, kakšen vpliv imajo delovni kolektivi na proizvodnjo in upravljanje. Ker smo se zavedali, da tako jko zapustimo Budimpešto, kjer je sedež vse industrije, ne bomo več imeli možnosti tega videti, smo to tudi povedali spremljevalcem in izrazili željo, da nam bi omogočili ogled vsaj ene pa čeravno majhne tovarne. Kljub temu, da je v programu bil predviden ogled nekaterih tovarn poleg kulturno-zgodovinskih spomenikov, pa so nam odgovorili, da bi to željo morali izraziti dan prej, ker je sedaj že prepozno, pa tudi program kaj takega ne predvideva.

29. junija smo se poslovili od glavnega mesta in z avtobusom krenili na 12-dnevni oddih ob Blatnem jezuru. Pri poslovilni večerji v hotelu „Palace“ so nam toliko opevani madžarski cigani poleg ostalega zaigrali: „Tamo daleko, daleko kraj mora, tamo je selo moje“ in pa „Ti s' Marička moja...“ čemur je sledila kopica govornjenja.

Del moderne galerije na prostem

nekoliko nerodno. Najbrže je, ta visoka kultura kopanja, samo pri mali peščici ljudi.

Plansko gospodarstvo je v državah Vzhodne bloka, več ali manj centralistično. To je plan proizvodnje. Tako so nam povedali, da so pri njih doslej proizvajali televizijske in radijske aparate, medtem ko so v letošnjem letu proizvodnjo radijskih sprejemnikov prepustili Bolgariji, sami bodo pa proizvajali samo televizorje. Verjetno je takšna porazdelitev proizvodnje koristna, in je v določeni meri vezana na skupni načrt.

Vožnja z avtobusom od glavnega mesta do Blatnega jezera je bila kar prijetna, cesta pa izredno lepa, kar je tudi razumljivo, saj je sicer ne edina, toda glavna vez med glavnim mestom in znamenitimi letoviškimi kraji okoli Blatnega jezera.

V domu, kjer smo preživeli 12 dni, so nas hranili sicer z dobro, toda hotelsko hrano. Ob upanju, da smo se v Budimpešti poslovili od sladke solate smo bili zelo razočarani, saj so nam jo servirali že pri prvem kosilu.

bivanja otrok v ustanovi bo prilagojen potrebam staršev in pa tudi otrok samih. Poleg vzgojno-varstvenih nalog, bodo skrbeli tudi za fizični razvoj varovancev. Gojenci bodo lahko prejeli v ustanovi tudi ceneno malico in pa kosilo.

Za kratek čas smo se ustavili tudi v narodnem muzeju

Dom je bil oddaljen od jezera le 150 m, plaža pa bogato opremljena s senčniki, ležalnimi stoli, blazinami, s čolni in športnimi objekti. Če so že imenovali Blatno jezero, potem so to popolnoma pravilno, ker je v resnici zares zelo blatno.

Morda se zdi neverjetno in vendar je res, da je jezero dolgo kar 76 km, širok opa 13 kilometrov. Največja globina je 13 m. Pred II. svetovno vojno je bilo samo 36 lastnikov, ožjega pasu obale okoli jezera in samo ti so koristili ali pa dali v najem izredno lepe domove in vile tudi drugim. Promet po jezuru je zelo razvit. Razpolagajo s potniškimi ladjami, kot so na primer naš „Kotla Racin“ ali pa „Ivan Cankar“, ki so namenjene za obalni promet.

Okoli jezera je speljana železniška proga in prihrumi povprečno vsake pol ure potniški vlak, ki pa je skoraj vedno prazen. Verjetno zaradi previsokih cen. Potniški vlaki so izredno dolgi, s kar 20 potniškimi vagoni. Jezero je ostanek nekdanjega panamskega morja z razliko, da ni niti peščice soli v njem. Tovariši so nam povedali, da je površina jezera 100 m nad površino Ponave. Tako imajo speljan od jezera do Donave v Budimpešti prekop z zapronicami, s pomočjo katerega odpremljajo manjše ladje v ladjedelnici ob jezuru v Donavo. Če bi ta prekop odprli, bi bilo jezero v pičlih dvajsetih urah popolnoma prazno.

Ogledali smo si tudi Tihani, ki je lepo letoviško mesto. Na izlet smo zopet odšli s Čehi, Poljaki in z Nemci. Poleg tega smo imeli izlet v Badačon, kjer raste trta znamenitega tokajca. Na hribčku so nam prvič postregli s svojim paprikašem. Pri kosilu so nam igrali madžarski cigani in sicer tako pod uho kot znajo samo oni. Po izdatni meri izpitega tokajca smo se kar dobre volje odpeljali proti večeru na drugi konec jezera v mesto Keštenj. Tu je bila otvoritev 10-dnevnega festivala klasične glasbe, ki se je je udeležil tudi Janoš Kadar, predsednik madžarske vlade.

Na koncu še kratka informacija. Madžarska meri 93.000 km² in je 310-krat manjša

od SZ. Stanovalecev na 1 km² odpade 107,7, medtem ko jih je pri nas 73. Članov sindikata je 2,5 milijona in je 89,9% od vseh zaposlenih vključenih v sindikalno organizacijo. Obdelovalne zemlje socialističnega sektorja je 96,2%, 3,8% pa v zasebni lasti. Zdravstvena služba se še ni dovolj razvila. Podatki namreč povedo, da je leta 1938 na 10.000 prebivalcev bilo 12 zdravnikov, v tem letu pa 16 zdravnikov na 10.000 prebivalcev. Zanimivo je tudi to, da je bil sprejet zakon, da od narodnega dohodka v nobenem primeru, ne smejo presežati sredstva v investicijska vlaganja, 25%. Cene so skorajda stalne in je vsak proizvajalec dolžan na svoj izdelek, oziroma embalažo tudi napisati ceno, razen seveda v gostini: tvu.

Besede na železniški postaji v Beogradu: „Dobrodošli dragi putnici!“ so nam prijetne zvonele v ušesih, kot pa pred odhodom na Madžarsko. Jože Mesarič

Mesto in vloga mladine v življenju komune

Preteklo nedeljo je bila v Ljubljani konferenca mladine naše občine. Mimo preko 100 delegatov vaških, šolskih, trenskih in tovarniških aktivov, so se konference udeležili, tudi član predsedstva Centralnega komiteja Ljudske mladine Slovenije Gojko Stanič, predsednik ObO SZDL inž. Slavko Korbar, podpredsednik ObLO Edo Klanšek in organizacijski sekretar ObK ZKS Janez Rant.

O mestu in vlogi mladine v življenju komune, je poročal predsednik ObK LMS Janez Praprotnik, referatu pa je sledila živahna in nadvse plodna in zanimiva razprava.

Ob zaključku je konferenca iz svojih vrst izvolila nov 15-članski občinski komitej, ki ga bo še naprej vodil Janez Praprotnik.

Več o konferenci sami in njeni razpravi, bomo poročali v prihodnji številki našega lista.

NOV VZGOJNO-VARSTVENI ZAVOD.

Ob Dnevu republike — 29. novembru, se bodo odprla vrata novega vzgojno-varstvenega zavoda na Bičevju. Prvotnim šestim tovrstnim ustanovam v naši občini, se bo pridružil še sedmi zavod.

To je enonadstropna hiša, stisnjena med novo zgrajenimi bloki, ki jo je že lani občinski ljudski odbor Vič-Rudnik dodelil za te namene Stanovanjski skupnosti „Milan Česnik“. Zaradi objektivnih in subjektivnih ovir pa ta potrebna ustanova, tako dolgo ni bila usposobljena. Društvo prijateljev mladine tega terena je že lani izvedlo anketo o potrebah takega zavoda na strnjem naselju na Bičevju in ugotovilo, da je preko sto otrok, potrebnih varstva in vzgoje.

Na pobudo družbenih organizacij terena, predvsem pa Občinske Zveze prijateljev mladine in njihovo pomočjo je Stanovanjska skupnost pristopila k adaptaciji te stavbe.

Zavod bo sprejel v vzgojo in varstvo predšolske in šolske otroke z vsega terena. Čas

Kmetijska zadruga

»MOKERC« IG

pošilja borbene pozdrave ob

DNEVU REPUBLIKE

Vsem svojim naročnikom, bralcem in sodelavcem čestita ob DNEVU REPUBLIKE — 29. NOVENBRU

Uredništvo in uprava
„NASE KOMUNE“

VEDNO VEČ DRUSTEV PRIJATELJEV MLADINE

Občinska zveza prijateljev mladine Vič-Rudnik je od občnega zbora v lanskem Tednu otroka dalje že ustanovila šest novih društev prijateljev mladine in sicer: v Horjulu, Dobrovi, na Igu, Lavrici, v Polhovem Gradcu in na Skofljici. Pripravlja pa ustanovitev društva na Preserju. Tako šteje sedaj občinska zveza 17 društev, ki prek svojih pionirskih starešinskih svetov skrbijo za vso izvenšolsko dejavnost v šestintridesetih pionirskih odredih.

Največ članov šteje društvo v Trnovem in sicer 954, najmanj pa v Horjulu — 19 članov. V DPM je skupno včlanjenih 2600 članov, v pionirskih odredih pa 5500 pionirjev.

Društva razširjajo prek svojih komisij (pionirska, za družino, za letovanje, socialna itd.) svojo dejavnost na področjih dela za mladino in za vzgojo staršev.

PISANI FRAGMENTI IZ SPORTNEGA ŽIVLJENJA

Občutno pomanjkanje sredstev

Na eni zadnjih sej Občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Vič-Rudnik sta zborna med drugim poslušala tudi poročilo Sveta za telesno vzgojo, iz katerega povzemamo nekaj najtehtnejših misli.

Prav zadnji čas postaja telesna kultura kot močan družbeni faktor splošna in množična potreba ljudi, zlasti še šolske in izvenšolske mladine. Prav iz teh ugotovitev pa je moč sklepati, da ne smemo telesne kulture gledati iz ozkih gledišč, temveč s širšega zdravstvenega, gospodarsko-proizvodnega, moralnega in razvedrilnega gledišča. K temu pa sodi nedvomno še pomembnejša ugotovitev. K napredku, ki smo ga zabeležili na vseh področjih v našem družbenem življenju, še prav posebej pa v gospodarstvu, kulturi in prosveti, kaže, da bomo morali večkrat bolj ali manj mačehovski odnos do telesne rekreacije, pa naj si bo to v okviru delovnih kolektivov ali drugod ali pa ne nazadnje še na vseh oblikah telesno-kulturnih dejavnosti, vsekakor spremeniti. Prav to pa opozarja še na nekaj drugega. Zadnje čase smo pričala vedno širša afirmacija, zgolj le na osnovi individualnih posegov, medtem ko je množičnost ostala pri vseh telesno-vzgojnih institucijah, in še bolj pri društvi ob strani. Stare izkušnje pa kažejo prav nasprotno. Dvig kvalitete je mogoč edino z množičnostjo, kar je dandanes že pojem zase. Tak naj bi bil tudi v bližnji in daljni prihodnosti smoter v delu in prizadevanju vseh naših športnih organizacij. Pa si oglejmo na kratko, kako je s stanjem v naši občini.

Iz poročila Sveta za telesno kulturo je razvidno, da je na našem področju trenutno registriranih okrog 4000 aktivnih članov. Lani leto je bil poseben poudarek dan prav telesni vzgoji na šolah, kjer so se namerč pričela organizirati šolska športna društva. Da pa delo ni slonelo le izključno na šolskih športnih društvi, velja omeniti k temu še sodelovanje naših šol v tekmovanju jugoslovanskih pionirskih iger, ki so tako dobile širšo osnovo tudi v občinskem merilu.

Kljub uspehom in vsestranskim prizadevanjem, ki so jih vložila naša športna društva in ki so se nazadnje tudi bogato obrestovala, pa je ostal še problem kako priti iz neprijetne situacije, kamor je naše športne organizacije pripeljalo pomanjkanje osnovnih investicijskih sredstev. Prav pomanjkanje investicij se je v marsikateri občini v skromnih delovnih programih, ki so jih društva zasnovala prav na zmanjšanih proračunskih sredstvih, ki so onemogočila delo na širši osnovi.

Oglejmo si še kako je s stanjem društev in športnih objektov. Lani je bil dokončno urečen športni park „Svoboda“. Zgrajene so bile sodobno urejene garderobe s prhami, prostori za rekvizite, sejna dvorana in dvorani za suhi trening. Sredstva za dograditev tega pomembnega športnega objekta v naši občini so bila dodeljena iz proračunskih sredstev ObLO in iz sredstev okrajnega sklada za pobijanje alkoholizma. Seveda pa kljub temu v parku manjka še marsikaj. Tako bi bilo nujno urediti kanalizacijo in ostala manjša opravila, ki bi veljala okrog 1.500.000 dinarjev. Park, ki spreminja iz dneva v dan svojo podobo, saj na njem vadijo nogometaši Svobode, člani slovenske konse lige pa rokometiški, ki sodelujejo v republiški ligi in ne nazadnje še prizadevni atleti, ki sodijo med najboljše v državi ter košarkarji, ki se borijo med najboljšimi slovenskimi vrsami. Med šolskim letom pa

lahko opazimo še druge goste. Dijaki tehničnih srednjih šol so kaj pogosti gostje na Viču, z njimi vred pa tudi osnovne šole in športniki sindikalnih podružnic.

Na Koleziji, kjer so plavalci Ljubljane dosegli prav v letošnji sezoni nekaj odličnih uspehov in se po večletnih prizadevanjih uvrstili v vrh jugoslovanskega plavanja, bo treba urediti še marsikaj, da bo kopalnišče ustrezalo vsem pogojem za večja tekmovanja in prireditve. Za dograditev levega trakta in fasade, bi bilo potrebno še okrog šest milijonov dinarjev, ki jih pa vsaj za sedaj, še ni.

Na Rudniku se po petih letih ni premaknilo z mrtve točke. Načrti za gradnjo novega športnega parka so sicer izdelani, gradnja pa bi veljala 135 milijonov dinarjev. Prav ta mestni predel, ki sovpada v skorajda neposredno bližino ljubljanskega središča, nima

namenjenih le borih pet milijonov in 500 tisoč, ki pripadajo osmim partizanskim društvom, športnima parkoma na Viču in Rudniku, Savici, Odred—Krimu in PK Ljubljani ter šestim šolskim športnim društvom, kolikor jih je pač trenutno v občinskem okviru. Iz prvih podatkov letošnjega leta je razvidno, da imajo društva prek 2300 aktivnih članov od skupno 3000 vpisanih.

To pa je le v skromnih obrisih bežen prikaz stanja in težav v telesnovzgojnem življenju na področju viške komune. Za boljše uspehe in čim širšo agitacijo mladih z njihovim vključevanjem v športne in ostale telesnovzgojne institucije, pa bo potrebno storiti še marsikaj, zlasti pa še pridobiti sredstva, ki ne bi bila v prihodnje tako skopo odmerjena kot doslej. Prav pri tem pa velja razmisliti, komu vse in v kakšni meri naj

Rokometaši „Partizan—Krima“ so se s porazom z Dinamom v Pančevu (19 : 10) poslovili od letošnjega tekmovanja za jugoslovanski pokal. Uvrstitev med osem najboljših moštev v državi predstavlja doslej največji uspeh mladih rokometišev z Rakovnika.

primernih niti igrišč, še manj pa rekreacijskih prostorov. Park, ki ga nameravajo zgraditi, naj bi imel igrišča za košarko, roket, odbojko, nogometno igrišče, igrišča za otroke z zvirali ter čolnarno, vrh tega pa bi v zimskem času uredili še skaklnico. Za najnujnejš adela, predvsem še za ureditev drenaž, pa bi nujno potrebovali okrog 15 milijonov, ki jih pa vsa jza sedaj, še ni moč dobiti. Kot vedno, bo kot kaže tudi sedaj potrebno počakati odreditelnih klicev in milostnikov iz zadnjih vzklikov obupa. Denarja pač ni in ni, pa naj si bo to za kakršnakoli dela.

Partizan v Podpeči: ta velja namreč že leta za eno izmed najboljših partizanskih društev v Sloveniji, je dobil le najnujnejša sredstva, s katerimi je začel z gradnjo igrišča, kjer so priskočili na pomoč s prostovoljnimi delom tudi člani društva. V VK „Savici“, ki je ponesla ime Viča že daleč po svetu, nimajo primernih prostorov, kamor bi lahko spravili plovne objetke. Rešitev tega akutnega problema pa je navsezadnje navezana na čas, kot marsikak drug problem, ki čaka svojo dolgotrajno rešitev.

Društva TVD Partizan na Igu, Brezovici, v Trnovem in na Viču že več let zapored opravljajo svoje telesnovzgojno poslanstvo kot najboljše društva, čeprav z majhnimi sredstvi, ki skorajda ne zadoščajo niti najmanjšim potrebam. Viški Partizan pa je doletela huda nesreča, saj se je v telovadnici na naselila goba, ki uničuje tla, ki jih bo treba čim prej odkopati in nabaviti material in obloge na stenah, denarja pa tudi tu, ko je odločen korak skoraj brez obotavljanja ni.

Za zaključek morda še podatek o letošnjih sredstvih, namenjenih za vzdrževanje objektov. Poleg funkcionalnih izdatkov je letos za vzdrževanje športnih objektov v naši občini

veljajo sredstva, ki jih družba namenja za dvig telesne kulture nasploh. Kot kaže prav tu delamo še marsikod z zaprtimi očmi in prikritimi obrazi. Sle jko prej pa si bo treba natočiti tudi tu čistega vina!

**Tovarna
vijakov
Ljubljana
Tomšičeva 2**

**se pridružuje čestitkam
ob obletnici ustanovitve
nove Jugoslavije**

Športni dogodki

Pretekli mesec so nas športniki naše občine mnogokrat presenetili z zelo lepimi uspehi. Povedati moramo, da so v tem času sodelovali na tekmovanju v republiškem in zveznem merilu, poleg tega pa še na svetovnem prvenstvu. Povsod so se zares dobro odrezali in nas lepo zastopali. To dejstvo kaže, da kvaliteta športa v naši občini vedno bolj raste kljub temu, da marsikje delajo v izredno težavnih pogojih. Zavedati se moramo, da s kvaliteto raste tudi kvantiteta, in bomo morali v bodoče bolj podpreti športno dejavnost v občini. Ne smemo dopustiti, da bi bili vsi ti odlični dosežki le enkratni samo zaradi enega pogoja — pomanjkanja materialnih sredstev, ki vsepovsod zavira še večje uspehe in tudi množičnost.

Ob vseh teh uspehih pa se nam vsiljuje dejstvo, ki so ga ugotovili naši strokovnjaki ob zaključku letošnjih Jugoslovanskih pionirskih iger. Ugotovljeno je namreč, da je visok odstotek naših otrok in doraščajoče mladine danes telesno zelo slabo razvit. In kaj je temu vzrok? Prav gotovo je eden najvažnejših vzrokov pomanjkanje naprav za široko rekreacijo mladine, pa tudi vseh naših delovnih ljudi. Na žalost moramo ugotoviti, da smo tudi v naši občini zelo na slabem s temi napravami. In ob tem nam pridejo na misel nekatere stvari, ki se dogajajo celo na mestnem področju občine. V Trnovem so odprli novo osemletko — brez telovadnice; ob Dolenjski cesti je v zaključni fazi gradnja nove šole — zopet brez telovadnic. To nam prav gotovo ne daje jamstva za izboljšanje telesne konstitucije naše mladine.

Sedaj si pa še oglejmo, kje, kako in kakšne uspehe so dosegli naši športniki ta mesec:

STRELSTVO: Naša strelca Jože Vrbinc in Lojze Mikolič sta sodelovala v državni reprezentanci, ki je nastopila na XXXVIII. svetovnem prvenstvu v streljanju v Kairu. Oba tekmovalca sta dosegla v streljanju z vojaško puško, sijajen uspeh in izpolnila normo za zlato kolajno. Vrbinc se je plasiral na četrto mesto.

NOGOMET: Po predzadnjem kolu slovenske nogometne lige sta naša predstavnik O. Krim in Svoboda običala na lestvici takole: O. Krim zavzema tretje mesto, Svoboda pa nič kaj zavidljivo enasto mesto. O. Krim je namreč nadaljeval nekoliko slabše in so ga porazi z Ljubljano, Rudarjem (T) in Zelezničarjem, spravili ob drugo mesto. V zadnjem kolu igrajo s Soboto iz Murske Sobote in bodo v primeru zmage obdržali častno tretje mesto na tabeli. Nekoliko drugače pa je s Svobodo. Njene tri točke prednosti pred predzadnjim bodo verjetno zadostovale za obstanek v ligi, spomladi pa se bodo morali še bolj potruditi.

ROKOMET: Tekmovanje v republiški ligi se bliža zaključku, Svoboda pa se bo morala zadovoljiti s plasmajem v drugi polovici tabele. Še manj uspešno kot njihovi kolegi pa so se uvrstile igralke Svobode, ki so skoro na dnu tabele. Partizan Krim je medtem nastopil tudi v zaključnem tekmovanju za pokal FLRJ in se po borbeni igri z zmago nad prvotnega Prvomajske iz Zagreba uvrstil med 16 najboljših v državi.

KOSARKA: Košarkarji Svobode, ki nas zastopajo v republiški ligi niso uspeli popraviti slabega starta v spomladanskem delu in so ob koncu prvenstva obstali na sedmem mestu. Zaradi tega bodo morali prihodnjo sezono igrati v II. ligi.

S. Juvanc

„NASA KOMUNA“

glasilo ObO SZDL Ljubljana-Vič-Rudnik

Izhaja mesečno

Ureja uredniški odbor

Glavni in odgovorni urednik Ivan Virnik

Naslov uredništva:

Ljubljana, Trg mladinskih delovnih brigad 7/II.

Tiska Tiskarna šolskih delavniških tehniških šol
v Ljubljani

Ob dnevu republike - 29. novembru pošiljajo vsem delovnim ljudem naše občine borbene pozdrave in jim želijo pri izgradnji socializma še novih delovnih zmag in uspehov

Elektromontaža

elektroinstalacije, strelovski, reklamni napisi, servis za popravilo električnih bojlerjev „Tiki“,

LJUBLJANA,
TRNOVSKI PRISTAN 10

Elektroprenos

podjetje za prenos električne energije

LJUBLJANA
HAJDRIHOVA 2

ŽIČNICA

podjetje za izdelavo žičnih, transportnih in drugih strojnih naprav

LJUBLJANA, TRZASKA 49

telefon 21-686 in 22-194

izdeluje kvalitetne lesno-obdelovalne stroje in sušilnice za lesno industrijo in ostale sušilnice, klimatske in ekshavstorske naprave za industrijo, projektira, izdeluje in montira žičnice in naprave za eksploatacijo gozdov ter vliva vse vrste ulitkov iz barvnih kovin v kokilih in v pesku

UTENSILIJA

LJUBLJANA

Kvalitetne tkalske in predilniške utensilije naročate le pri tovarni tekstilnih potrebščin

„Utensilia“, Ljubljana

Elektroprojekt

Ljubljana

Hajdrihova 2

Kmetijska zadruga
Preserje - Preserje

„Lip“ Polhov Gradec
Polhov Gradec

Kmetijska zadruga
Velike Lašče
v Velikih Laščah

mercator

LJUBLJANA • JUGOSLAVIJA
VELETRGOVINA IMPORT EXPORT

LJUBLJANA, ASKERČEVA 3

s poslovnimi enotami:

„EMONA“,

Ljubljana, Borštnikov trg 3

„GRMADA“,

Ljubljana, Celovška 43

„HRANA“,

Ljubljana, Gerbičeva 7

„LITIJA“,

Litija, Valvazorjev trg 10

„LOGATEC“,

Dolenji Logatec 27

„ROŽNIK“,

Ljubljana, Titova 18a

„POLJE“,

Polje 70

„SPECERIJA“,

Ljubljana, Prisojna ulica 7

gedrog LJUBLJANA

LAVRICA, DALJNA VAS 21/a

telefon 23-336

proizvaja

parfumerijske, kozmetične
in kemično-tehnične izdelke
in se priporoča
vsem svojim odjemalcem

Kmetijska zadruga
Dobrova

Ljubljanske
opekarne

LJUBLJANA

BOKALSKA 18 s svojimi obrati:

„VIC“

„BRDO“

„OPEKA“

„DRAGA“

GOZDNO
GOSPODARSTVO

Ljubljana, Likožarjeva 13

Ljubljana
LJUBLJANA

Gradbeno podjetje

»Tehnograd«

Ljubljana, Zbašnikova 24